

DELEGAT MINISTRA WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO DO SPRAW OCHRONY PRZYR
(KRAKÓW, LUBICZ 46)

KWARTALNY BIULETYN INFORMACYJNY

Za pierwszy kwartał 1931 roku ¹⁾

Biblioteka Jagiellońska

1002195211

A. USTAWY, ROZPORZĄDZENIA I ZARZĄDZENIA WŁADZ PAŃSTWOWYCH.

a) Ustawy.

1. Prawo górnicze z dn. 29 listopada 1930 r., Dz. U. R. P. z 5. XII. 1930. Nr. 85. W obszer-
nem rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej o pra-
wie górniczym znajduje się szereg ważnych postanowień,
odnoszących się do ochrony przyrody; podajemy treść naj-
ważniejszych z nich:

Art. 5 zakazuje prowadzenia poszukiwań górniczych
między innymi w obrębie okręgów ochrony górniczej źródeł
mineralnych i obiektów nieruchomych, będących zabytkami
przyrody. Nadto Minister Przemysłu i Handlu, lub upo-
ważniona przez niego władza może nakazać ochronę za-
bytków, posiadających szczególną wartość naukową, a sta-
nowiących część obszaru, na którym są, lub mają być pro-
wadzone roboty poszukiwawcze.

Art. 12 nakazuje, przy poszukiwaniu zapomocą wier-
ceń, prowadzenia dziennika wiertniczego i profilu otworu
wiertniczego oraz przechowywania próbek przewierconych
skał. Zaniedbanie tego obowiązku, lub obowiązku okaza-
nia, względnie przesłania próbek i dziennika na żądanie
władzy górniczej, karane będzie — wedle *Art. 231* —
w drodze administracyjnej grzywną do pięciuset złotych.

Art. 71 postanawia, że od eksploatacji mogą być wy-
łączone pewne części pola górniczego, przedstawiające
szczególną wartość dla badań naukowych, lub zabytkową,
przyczem ochronę tych części może nakazać Minister Prze-
mysłu i Handlu, lub upoważniona przez niego władza
górnicza.

2. Ustawa o ochronie przyrody. Na
narnem posiedzeniu Sejmu w dniu 20 marca b. r. prz.
jednomyślnie wniosek posłanki p. Ludwiki Wolskiej n.
pującej treści: Sejm wzywa Rząd do wniesienia w naj-
szym czasie ustawy o ochronie przyrody. Obecnie odb-
się uzgodnianie tekstu ustawy, opracowanej przed
laty przez Komisję Kodyfikacyjną, pomiędzy zaintereso-
nemi Ministerstwami.

3. Ochrona ryb płaskich. Pomędzy Po-
danją, W. M. Gdańskiem, Niemcami i Szwecją zaw-
został dn. 17 grudnia 1929 r. w Berlinie układ, ogłos-
w Dz. U. R. P. z d. 3. IV. 1931, Nr. 30, mocą którego
nowiono w określonych częściach Bałtyku czas ochro-
dla gladys od 1 lutego do 31 marca (*Art. 2*), zakaz
połowu na obszarze wód terytorjalnych zapomocą wło-
ciągnionych ze statków (*Art. 3*) i oznaczono dla gl-
i fląder najmniejsze wymiary poławianych ryb (*Art.*
Układ powyższy zawarty został na 3 lata.

b) Rozporządzenia.

1. Rozporządzenie Ministra Spraw
wnętrznych z dn. 12 grudnia 1930 r. o wy-
nywaniu rybołówstwa morskiego. Dz. U.
P. z d. 29. XII. 1930, Nr. 92. Postanowienia, dotyc-
ochrony ryb, zebrane są w rozdziale III-cim tego ro-
rządzenia:

§ 6 ustanawia «rybny obwód ochronny przed ujś-
rzek Redy i Strzemia oraz 3 obwody tarliskowe w
toce Puckiej» i podaje dokładnie ich granice.

§ 7 stanowi, że «uprawianie rybołówstwa w obwo-
przed ujściem Redy i Strzemia wzbronione jest w p

¹⁾ Na podstawie uchwały Wydziału Państwowej Rady
Ochrony Przyrody z dnia 18 kwietnia b. r., przystępuje Biuro
Delegata Ministra W. R. i O. P. do spraw ochrony przyrody,
do wydawania kwartalnego biuletynu, obejmującego przegląd
ważniejszych bieżących wydarzeń na polu ochrony przyrody.
Niniejszy, 1-szy numer obejmuje wyjątkowo również materiał
za miesiąc grudzień 1930 r. i częściowo za kwiecień 1931.

Biuletyn ukazywać się będzie odąd regularnie w n-
pujących terminach: 10 kwietnia, 10 lipca, 10 paździer-
i 10 stycznia każdego roku. Otrzymywać go będą organa
stwowej Rady Ochrony Przyrody oraz zainteresowane ur-
państwowe. — Nabywać będzie można Biuletyn w Kasie
Mianowskiego (Ekspedycja Wydawnictw), Warszawa, M
Świat 72.

całego roku, a w obwodach zatoki Puckiej w czasie 5 kwietnia do 14 czerwca.

§ 8 reguluje połów ryb włokiem dennym.

§ 9 zakazuje dla szeregu gatunków ryb łowienia okazy, które nie osiągnęły pewnej minimalnej wielkości.

§ 10 ustanawia czas ochronny dla jesiotra od 1 lipca do 1 sierpnia, dla siei od 20 października do 15 listopada, dla głazdicy od 1 lutego do 31 marca.

§§ 11 i 12 zawierają postanowienia odnośnie do połowienia z rybami złowionymi przypadkowo wbrew przepisom ochronnym.

§ 13 zakazuje łowienia ryb w niedzielę od godz. 9-tej do 8-ej.

§ 14 zakazuje «łowienia ryb przy pomocy ości, bomb i innych podobnych narzędzi.

§ 15 ustala minimum rozmiarów oczek u sieci pławowych i zastawowych dla połowu łososia, troci, płastugi (try), śledzi i szprotów.

§ 16 zakazuje przechowywania, przewożenia, wyladunku na ląd, sprzedawania i nabywania ryb złowionych w powyższym przepisach ochronnych.

§ 17 postanawia, że «postanowienia §§ od 6 do 12 nie mają zastosowania do połowów, wykonywanych do celów naukowych. Połowy takie mogą się odbywać po zgłoszeniu i stwierdzeniu charakteru naukowego przez właściwy Urząd Rybacki».

2. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 27 grudnia 1930. Dz. U. R. P. z 15. I. 1931, Nr. 3 upoważnia członków dziesięciu towarzystw opieki nad zwierzętami z różnych miast Polski do uczestnictwa w dochodzeniu policyjnym i do samodzielnego prowadzenia dochodzeń w celu ujawnienia wykroczeń przeciw ochronie zwierząt. Czynności te mogą pełnić członkowie towarzystw na podstawie specjalnego upoważnienia właściwej władzy administracji ogólnej.

c) Zarządzenia o lasach ochronnych.

1. Las klasztorny pod Leżajskiem. W starym drzewostanie sosnowym, należącym do t. zw. Lasu Klasztornego OO. Bernardynów w Leżajsku, powstał rezerwat przyrodniczy. Reskryptem Lwowskiego Urzędu Wojewódzkiego z dn. 20 marca 1931 r. las ten został uznany za ochronny z motywów naukowo-przyrodniczych.

2. Rezerwat w Gorcach im. Władysława Orkana, wydzielony w r. 1927 przez zarząd dóbr L. hr. Wolskiego w Porębie Wielkiej, został uznany za las ochronny, pismem Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie z 30. I. 1931, a tem samem trwałość jego została zabezpieczona.

d) Inne zarządzenia i okólniki.

1. Okólnik Ministerstwa R. P. w sprawie cienia stoków górskich i otoczenia dróg, z dn. 11. II.

1931, zakazuje wydobywania materiału do naprawy dróg z bezpośrednio przyległych szkarp i stoków górskich.

2. Ochrona głazów narzutowych. Z inicjatywy Ministerstwa W. R. i O. P. wydało Ministerstwo R. P. do podległych mu urzędów zalecenie ochrony głazów narzutowych o obwodzie większym niż 5 m dla województw północnych, a większym niż 3 m dla pozostałych części kraju.

Nadto Dyrekcja Robót Publicznych w Poznaniu wydała okólnik do Starostów powiatowych, wzywający do spowodowania tymczasowej ochrony głazów narzutowych o obwodzie większym niż 3 m. Do okólnika dołączono spis głazów.

3. Okólnik Województwa Śląskiego w sprawie ochrony ptaków, z dn. 29. XII. 1930. Śląski Urząd Wojewódzki wydał do Starostw i Magistratów głównych miast śląskich okólnik, polecający zorganizowanie dokarmiania ptaków w porze zimowej i wskazujący tej akcji najważniejsze środki.

B. REZERWATY I OCHRONA GATUNKOWA.

1. Rozszerzenie rezerwatu «Cisówka» w Białowieży. Nadleśnictwo Rezerwat przedstawiło, na wezwanie Dyrekcji Lasów Państwowych w Białowieży, projekt rozszerzenia rezerwatu kresowej jodły na Cisówce, przez przyłączenie pasu bagna Dziki Nikor, który przedstawia przejście od roślinności bagiennej do lasu świerkowego z olchą.

2. Zamknięcie doliny Kościeliskiej dla ruchu pojazdów. Po porozumieniu z Delegatem Ministra do spraw ochrony przyrody i Towarzystwem Tatrzańskim, Zarząd Fundacji Zakłady Kórnickie postanowił zamknąć dolinę Kościeliską zapomocą rampy.

3. Rezerwat flory stepowej w Chotli Czerwonym nad Nidą został — według doniesienia zarządcy rezerwatu — spalony na przestrzeni około 10% powierzchni. Pożar został spowodowany przez synów tamtejszego nauczyciela.

4. Ochrona żubrów. Ministerstwo Rolnictwa wystąpiło do Rady Ministrów z projektem uznania żubrów za zwierzęta łowne na podstawie § 50 ordynacji łowieckiej z d. 15. VII. 1907 i wprowadzenia dla nich całorocznego czasu ochronnego. Nadto Ministerstwo Rolnictwa wystąpiło do Ministerstwa Skarbu o znowelizowanie § 10 rozporządzenia Minist. Skarbu o postępowaniu celnem przez wprowadzenie do punktu 5-go żubrów, co umożliwi zakaz wywozu żubrów zagranicę.

Zabicie dwóch sztuk żubrów w Pszczynie przez mgr. A. Wielopolskiego, wywołało w całej Polsce żywiołowy protest. Sprawie tej poświęcony będzie osobny artykuł w XI roczniku «Ochrony Przyrody».

5. Ochrona niedźwiedzi. W związku z nadmiernym odstrzałem niedźwiedzi w Karpatach Wsch. w roku 1930 i ze znanym faktem zabicia niedźwiedzicy z piastunem w dniu 29. I. 1931 w rewirze łowieckim Mizuń, dzierzawionym przez A. hr. Zamoyskiego, Ministerstwo W. R. i O. P. zwróciło się do Ministerstwa Rolnictwa z prośbą o 1) przeprowadzenie dochodzeń celem ewentualnego pociągnięcia winnych do odpowiedzialności, 2) wydanie na przeciąg 2 lat zakazu polowania w całej Polsce.

Redakcja «Ochrony Przyrody» czyni starania o uzyskanie od jednego z najwybitniejszych znawców niedźwiedzia w Karpatach Wschodnich artykułu fachowego w kwestji ochrony niedźwiedzia w Polsce.

6. Ochrona cieszyńnianki. Śląski Urząd Wojewódzki wystosował do powiatowych Rad Szkolnych pismo, polecające Inspektorom szkół wydanie odpowiedniego zarządzenia, mającego na celu ochronę cieszyńnianki (*Hacquetia epipactis*) przez nauczycielstwo.

7. Ochrona rzadkich gatunków roślin w Krakowie. Prezydent Miasta St. Krakowa wydał dn. 22. IV. 1931 zarządzenie, rozszerzające zakaz sprzedaży niektórych gatunków roślin na placach targowych, także na pędy widłaka; dozwolone jest tylko zbieranie kłosów z zarodnikami dla celów przemysłowych.

Rozporządzenie Magistratu M. Krakowa z dn. 12. III. 1926 r., dotyczące zakazu sprzedaży niektórych kwiatów i gałęzi drzew, zostało utrzymane w mocy. Mimo tego śnieżyczki i wilcze łyko były nadal sprzedawane, a wobec wysokiej ceny, utrzymującej się na rynku, ryzyko konfiskaty towaru i kary nie odstraszały sprzedawców.

8. Podejrzone wydawnictwo. Jedna z księgarni krakowskich wprowadziła w handel kartki pocztowe p. t. «Flora Tatrzańska», na których umieszczone były — między innymi gatunkami — zasuszone szarotki i goryczki tatrzańskie. Szarotki pochodziły rzekomo z okazów uprawianych dla celów handlowych w ogrodzie w Zakopanem.

C. Z DZIAŁALNOŚCI P. R. O. P.

1. XIII-ty Zjazd Państwowej Rady Ochrony Przyrody odbył się w dniu 10 stycznia br. w sali konferencyjnej Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w Warszawie. Protokół ze zjazdu tego otrzymali przewodniczący wszystkich Komitetów P. R. O. P., Ministerstwa, które miały swych delegatów na zjeździe, oraz te instytucje naukowe i społeczne, do których działalności odnosiły się poszczególne wnioski, przyjęte przez zjazd. Sprawozdania z realizacji wniosków (w liczbie 22) podawane będą w następnych biuletynach w miarę jej wykonywania.

2. Nowe delegatury P. R. O. P. W dniu 11 lutego b. r. mianowany został delegatem Państwowej Rady

Ochrony Przyrody na powiat młodzieczeniński p. inż. Warzecha, komisarz ochrony lasów w Młodziecźnie.

3. Udział P. R. O. P. w Zjeździe Ochrony Przyrody w Berlinie. IV Niemiecki Dzień Ochrony Przyrody odbył się w Berlinie od 8—12 kwietnia 1931, połączony z wystawą ochrony przyrody i uroczystym chodem 25-lecia Państwowego Pruskiego Urzędu Ochrony nad pomnikami przyrody (Staatliche Stelle für Denkmalfpflege in Preussen). Obrady, odbywające się z udziałem kilkuset uczestników z całych Niemiec, dotykały zagadnień ochrony krajobrazu i planowania kraju i świadczyły dobitnie o wielkiej popularności idei ochrony przyrody w Niemczech, a zarazem o rozwoju, jaki idea ta była w ostatnich latach: od ochrony pojedynczych pól przyrody, ważnych ze względów naukowych, do kształtowania krajobrazu i celowego planowania wielkich połaci kraju, aby całej ludności zapewnić możliwość obcowania z przyrodą ojczystą.

Imponująca wystawa ochrony przyrody urządzona była pod hasłem: «Ochrona przyrody — to służba Nauki, służba dla Narodu, służba dla Ludzkości» i odbyła się w olbrzymiej hali wystawowej przy Radzie berlińskiej. Złożyły się na nią eksponaty nie tylko odcinające zyciej i towarzystw ochrony przyrody, lecz również muzeów, różnych urzędów i instytucji z wielu krajów Rzeszy niemieckiej i niektórych państw sąsiednich.

W uroczystości 25-lecia pruskiej «Staatliche Stelle für Denkmalfpflege in Preussen» przodującej dziś w Niemczech instytucji na polu ochrony przyrody, brali udział również delegaci zagraniczni, a wśród nich prof. Adam Wodziczko z Poznania, który złożył życzenia imieniem Państwowej Rady Ochrony Przyrody.

4. Nowe wydawnictwa Rady.

Nakładem Państwowej Rady Ochrony Przyrody wydano następujące:

1) w styczniu b. r. «Wydawnictwo Okręgowego Komitetu Ochrony Przyrody na Wielkopolskę i Pomorze w Poznaniu», zeszyt 2-gi, stron 60, rycin 17, map 6, zł 1.50,

2) w lutym b. r.: X. Henryk Weryński: «Stosunek do przyrody i jej ochrony», nr. 29 osobnych wydawnictw P. R. O. P., stron 31, rycin 8, cena zł 1.—

Nabywać można wydawnictwa te, jak i wszystkie poprzednie wydawnictwa Rady, w Ekspedycji Wydawniczej Kasy imienia Mianowskiego, Warszawa, Nowy Świat 10, Pałac Staszica.

Obecnie pracuje biuro P. R. O. P. nad przygotowaniem do druku książki p. t. «O ochronie przyrody», o charakterze podręcznika. W książce tej znajdują się następujące rozdziały: Cele i drogi ochrony przyrody (prof. Pawlikowski); Z dziejów ochrony przyrody (W. Sza

Stwierdzono, że w niektórych okolicach Polski wy-
ane są obecnie ptaki śpiewające (zwłaszcza słowiki)
ożone masowo zagranicę. Prezydent Rady wzywa
delegatów do energicznego zwalczania tego nielegal-
handlu i prosi o interwencję w każdym wypadku
dzenia chwytania ptaków w sidła lub na lep w miej-
ch starostwach.

Delegat Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego do spraw ochrony przyrody.